

Stefański, Jerzy

Stanisław Chrzanowski nie żyje

Notatki Płockie 47/4-193, 56

2002

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STANISŁAW CHRZANOWSKI NIE ŻYJE

Dnia 7 października 2002 r. w wieku 90 lat zmarł Stanisław Chrzanowski - nestor dziennikarzy płockich; najstarszy członek Towarzystwa Naukowego Płockiego.

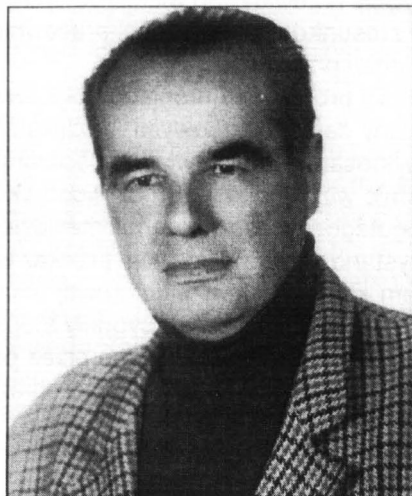
Urodzony 16 stycznia 1912 r. w Płocku w rodzinie robotniczej. Jego ojciec Jan pracował w prywatnej fabryce maszyn rolniczych jako robotnik. Dzieciństwo spędził pod opieką ciotki, ponieważ gdy Stanisław miał zaledwie dwa lata zmarła matka. Szkołę powszechną ukończył w Płocku zaś w roku 1934 ukończył Państwowe Seminarium Nauczycielskie Męskie w Płocku. Pracę w zawodzie nauczycielskim rozpoczął w szkole podstawowej w Soczewce k. Płocka, później pracował w różnych szkołach na terenie powiatów gostynińskiego i skierniewickiego. Udzielał się także w Tajnej Oświacie Nauczycielskiej w konspiracyjnym gimnazjum, gdzie wykładał język polski i historię.

W roku 1941 wraz z żoną został wywieziony do Generalnej Guberni. Po powrocie do Płocka - w lutym 1945 r. powierzono mu kierownictwo Szkoły Podstawowej nr 2.

Pasją Stanisława Chrzanowskiego było dziennikarstwo i dlatego po dwóch latach rezygnuje z zawodu nauczycielskiego, by podjąć pracę w redakcji „Jedności Mazowieckiej” na stanowisku redaktora naczelnego. W 1949 r. ukończył jednocześnie Seminarium Dziennikarskie; do roku 1953 był zatrudniony w redakcji „Życia Warszawy” jako redaktor terenowy, pracował także w „Trybunie Mazowieckiej”.

Kolejny etap w życiu redaktora, to praca w Płockiej Drukarni Akcydensowej - znanej i zasłużonej firmie dla miasta i regionu. Stanisław Chrzanowski zatrudniony został w charakterze korektora, na stanowisku tym przepracował dziesięć lat (1958-1968).

W tym okresie wszystkie publikacje takie jak druki ulotne, gazety, wydawnictwa zwarte itp., wydawane przez PDA „przechodziły” przez ręce korektora, który wspólnie z zecerem dbał o jakość techniczną i właściwą

Stanisław Chrzanowski (1912–2002)

szatę graficzną. W okresie ukazywania się „Petro-Echa”, które zaliczone było do najlepszych gazet zakładowych, właśnie red. Stanisław Chrzanowski czuwał nad redakcją i oprawą literacką tejże gazety.

W styczniu 1969 r. Stanisław Chrzanowski objął stanowisko redaktora wydawnictwa Towarzystwa Naukowego Płockiego, ówczesnego „potentata” wśród wydawców w mieście i regionie. Na rynek trafiła monografia „Dzieje Płocka” i wiele innych wydawnictw zwartych.

Redaktor Chrzanowski wiele lat czuwał także nad redakcją techniczną „Notatek Płockich”, które nieprzerwanie ukazują się od roku 1956.

Jako aktywny członek TNP (od roku 1932) oraz długoletni sekretarz redakcji „Notatek Płockich” (1969-1978) często na łamach pisma zamieszczał artykuły dotyczące historii miasta, głównie tej najnowszej tj. okresu okupacji hitlerowskiej, ponadto pasjonowała go tematyka: podziemi płockich, historia Radziwia czy płockiej spółdzielczości „ZGODA” i wiele, wiele innych.

Jest autorem wielu humorystycznych fraszek, głównie na temat prezesów TNP.

W dowód uznania dla Jego pracy i zaangażowania na rzecz rodzinnego miasta i regionu, na mocy uchwały Rady Miasta Stanisław Chrzanowski został wpisany do Złotej Księgi Zasłużonych dla Płocka.

„Stojąc nad Jego grobem - powiedział Marian Chudzyński wiceprezes TNP - jesteśmy przekonani, iż żegnamy wspaniałego i jednocześnie skromnego człowieka zasłużonego dla płockiej prasy oraz kultury Płocka i Mazowsza. Niech odpoczywa w pokoju wiecznym”

JERZY STEFAŃSKI

